

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

9. Ouæ orationem vocalem iuuent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

PARS NONA.

*Qua iuuare possint orationem vocalem
vt fructuosa, & Deo grata sit.*

CVM primùm orationis vocalis genus, superuacaneū sit, ni mens optima aliqua cogitatione de Deo eiusq; beneficiis & amoribus occupetur; occupatam autē soleat Deus sæpè afficere, & solatio aliquo recreare: Cùm etiam secundum Orationis genus percurrendo tantum, & verba, & sentētias obseruet, ac propterea facile euanescat eius gustus: Cùm deniq; in utroq; genere mens facile fatigetur, & huc illuc dissipetur, vel quod nō intelligit quæ dicat; vel si intelligit, non ex se ea, sed ex aliorum dictis, & orationibus promat (et sic recitando sua quasi facit, & à se quodammodo profecta, Deo offerat & proponat) propterea curandum est serio, & diligenter, vt mens in Deū benè conuersa, & intenta sit, in eoq; defixa, pabulū sibi conueniens habeat. Quod vt facilius assequi homo possit, hæc illi obseruanda erunt.

Primùm, ante orationem præparandus est animus. In eo autē hæc præparatio fita videtur, vt sibi persuadeat is, qui orationem facere instituit, agere se velle cum Deo, eum cōpellare, infirmitates suas illi

N 4

expo-

2. *Visus, & auditus abstrahendi ab alijs objectis non necessariis.* exponere, opem eius implorare, &c. Oportere itaque in tantæ maiestatis conspectu, & præsentia animo esse præsentissimo, menteque in Deum attentissima. Atq; hæc persuasio, & propositum subinde in decursu orationis repeti, & subijci menti debet.

2. Danda est opera, ut sensus, visus potissimum, & auditus benè comprimantur, & abstrahantur ab omnibus non necessariis. Quocircà demissis oculis, vel clavis ex parte, vel certè ijs in crucem aliquã, vel imaginem, vel locum certum defixis, non huc illuc effusis, ac circumspicientibus orandum est.

3. *Cohibenda imaginatio.* Inferenda vis est aliqua imaginationi, cohibendaque à rerum non vtilium cogitatione. Est enim imaginatio equi instar indomiti, huc illuc perpetuò discurrentis, nisi fræno aliquo coerceatur, & alicui rei certæ, velut pabulo adhæreat. Ad eius itaque leuitatem, & impetum comprimendum, quando quis legit Officium B. Virg. imaginari debet constitutum se apud B. Virg. eiusq; Filium; eam itaq; repræsentare sibi debet ante mētis oculos, certò apud se statuens eam oranti adesse, etiam si minùs externis oculis videatur: Sicut cæcus aliquis persuadet sibi adesse eum quo cum agit, & loquitur, etiam si eum non videat. Item Sacerdotes, aut beneficiati quando
domi-

dominicæ diei, vel feriarum legunt officium, proponere sibi possunt Deum Patrem in folio excelso sedentem, circumstantibus Angelis, & Sanctis. Diebus vero festis, eius Sancti qui colitur, præsentiam, quasi illi coniuncti sint, & cum eo Deum laudent & admirentur. In auditione rei sacræ, percurrere licet mysteria, quæ in eo repræsentantur. In recitatione Rosarij, mysteria conuenit expendere, in iis mentem defigere, & quasi animo proficisci per ea loca in quibus facta sunt, aut certè præsentē se iis dum fierent, fuisse, esseque modo, dum eadem recolit memoria. Idem de cæteris precationibus esto iudicium.

4. Dum orationes vocales recitatur, expedit eas subinde aspergere, & quasi cōdire propria aliqua mentis collocutione, ut ipsa ex se Deū compellat, ac per se, sine adminiculo alterius, cum ipso agat, & loquatur; quod fieri potest, parum aspirando ad Deum, petendo peccatorum suorum veniam, illi se, suaque commendando, &c.

4. Oratio vocalis ad aspergenda subinde propria mentis collocutione.

5. Cauendum, ne istæ orationes ex libris recitatæ, ab idiotis potissimum & ignaris eius idiomatis, in quo leguntur, nimium producantur, ac loco solatij, & spiritualis gaudij fastidium adferant, fatigentque orantem potius, quàm excitent. Siquidem semper curandum est, ut (quod ait scriptura)

5. Oratio vocalis nota nimium producenda.

N 5 melior

melior sit finis orationis, quàm principii; hoc est, vt magis incalescamus Dei amore, & virtutis desiderio sub orationis exitum, quàm in illius exordio.

*Absoluenda
oratio.*

Postremò danda omnia opera, vt ad finem vsque deducatur omnis oratio. Solet enim diabolus efficere, vel conari certe, vt interrumpamus orationem, ac imperfectam relinquamus quo nimirum & perseuerantiæ in orando fructu, & cæteris orationis effectibus careamus; nostramq; Deus orationem reiiciat, tanquam mancā, & imperfectam, ac propterea se indignam, qui perfectissimus est.

PARS DECIMA.

Orationis mentalis præstantia & descriptio.

Quid Meditatio.

Mentalis Oratio, est, quæ sola mente fit absq; exteriori vocis sono; quando nimirum mens hominis sine externa voce, quæ internuncius illi est, & interpretis quidam, per se cum diuina mente & spiritu agit, & quasi familiariter, sermocinatur, illiq; cõiungitur. Meditari igitur est mente in Deum itare; est pium mentis affectum in Deum dirigere; est ascendere animo de terrenis ad cœlestia; est res super-

Quid Meditari.

nas